

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۱۱/۱۰

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۴/۲۰

رتبه‌بندی توسعه منطقه‌ای با استفاده از کپ‌لند مطالعه موردی: شهرستان‌های استان ایلام

چنور محمدی

کارشناسی ارشد، جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل

مهسا حاجی

کارشناسی ارشد، شهرسازی، دانشگاه هنر، تهران

عمومی نفووس و مسکن سال ۱۳۹۰ استان ایلام جمع آوری شده‌اند

که با آنتropوپی شانون وزنده‌ی و با استفاده از مدل‌های الکتر، تاپسیس و SAW مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته‌اند، در نهایت نتایج مدل‌ها با استفاده مدل کپ‌لند ادغام شده، نتایج این بررسی نشان می‌دهد سطح توسعه یافنگی از ۶ تا ۷ در نوسان است به طوری که شهرستان ایلام با ۶ امتیاز توسعه، شهرستان‌های آبدانان، ایوان و مهران نسبتاً توسعه یافته، شهرستان‌های شیروان و چرداول، دهلران و ملکشاهی در حال توسعه و شهرستان دره شهر با ۷- امتیاز توسعه یافته می‌باشد.

کلمات کلیدی: شاخص بهداشتی - درمانی، استان ایلام، الکتر، کپ‌لند.

چکیده: امروزه توجه به بهداشت و سلامت در سطح جامعه، توزیع مناسب تسهیلات بهداشتی و استفاده مؤثر از این امکانات یکی از اهداف اصلی برنامه‌ریزی در سطوح مختلف تلقی می‌گردد. برای سنجش وضعیت بهداشت و درمان یک جامعه از معیارهای مختلف استفاده می‌شود. اندازه‌گیری شاخص بهداشتی از مطلوب‌ترین و مناسب‌ترین راه‌های سنجش سطح بهداشت در جامعه است. به منظور برنامه‌ریزی توسعه در بخش بهداشت و درمان یک جامعه، ابتدا لازم است وضعیت آن جامعه از لحاظ میزان برخورداری از شاخص‌های بهداشتی و درمانی مورد بررسی قرار گیرد. هدف پژوهش حاضر رتبه‌بندی شهرستان‌های استان ایلام از لحاظ شاخص‌های بهداشتی - درمانی می‌باشد روش پژوهش توصیفی - تحلیلی بوده و داده‌های مورد نیاز از سالنامه‌ی آماری و سرشماری

مقدمه

اولویت‌بندی شهرستان‌های استان در بخش بهداشت و درمان به کمک مدلی مناسب، با توجه به محدودیت منابع مالی و نیروی انسانی خواهد توانست ضمن صرفه‌جویی در میزان سرمایه‌گذاری، بهداشت و درمان را در بهبود کیفیت به بیشترین سطح ارتقا بخشد؛ لذا این پژوهش سعی دارد تا ضمن شناسایی عوامل و شاخص‌های مؤثر در میزان توسعه یافته‌گی بخش بهداشت و درمان و نیز میزان اعتبار و وزن هر یک از آن‌ها، با ارائه یک مدل تلفیقی مناسب جهت کاهش محرومیت و نابرابری اجتماعی به طبقه‌بندی و رتبه‌بندی شهرستان‌های استان ایلام در این بخش پردازد.

فرضیات پژوهش:

- میان شهرستان‌های استان از نظر میزان توسعه یافته‌گی بهداشتی و درمانی اختلاف وجود دارد.
- الگوی فضایی توسعه ناحیه‌ای در استان ایلام مرکز - پیرامون است.

پیشینه پژوهش

به منظور سنجش سطوح توسعه منطقه‌ای به طور اعم و در بخش بهداشتی و درمانی به طور خاص، پژوهش‌هایی انجام گرفته که در زیر به چند نمونه از آن‌ها اشاره می‌شود: (جدول ۱).

مطالعه تحقیقات پیشین نشان داد که استفاده از مدل‌های مختلف در امر اولویت‌بندی، تصمیم‌گیری در شناسایی نقاط قوت و ضعف، کمک شایانی می‌کند و محققان استفاده و به کار گیری این مدل‌ها را جهت شناسایی سطوح توسعه یافته‌گی توصیه کردند.

برنامه‌ریزی منطقه‌ای در اکثر کشورهای جهان، به عنوان ابزاری مناسب برای توسعه منطقه‌ای به شمار می‌رود (رضایی، ۹۸:۱۳۸۶). محدودیت منابع و سرمایه مادی و مسئله چگونگی توزیع این منابع در سطح منطقه دارای اهمیت فراینده‌ای است. روش‌ها و معیارهای متنوعی جهت تخصیص بهینه منابع در اختیار برنامه‌ریزان منطقه‌ای قرار دارد (ولی‌نژاد ترکمانی و همکاران، ۱۳۹۲: ۳۹) اهداف کلی برنامه‌ریزی منطقه‌ای و یا توسعه اقتصادی برقراری عدالت اجتماعی و توزیع رفاه و ثروت در بین افراد جامعه است. از این‌رو برنامه‌ریزان از طریق تهیه برنامه‌های محرومیت‌زدایی سعی در کاهش شکاف‌ها و نابرابری‌ها دارند نابرابری‌های ناحیه‌ای از مسایل عمدۀ و نگران‌کننده در بیشتر بخش‌های جهان است، (Dupont, ۱۹۳: ۲۰۰۷) به طوری که امروزه نابرابری ناحیه‌ای در بسیاری از کشورها چالشی اساسی در مسیر توسعه است (Shankar and Shah, 2003: 1421). در ایران سیاست‌های غیر اصولی گذشته در مکان‌یابی صنعتی و خدماتی در قطب‌های رشد و روند تمرکز‌گرایی در تک شهر مسلط و مادر شهر ناحیه‌ای موجبات اصلی نابرابری‌های ناحیه‌ای بوده است (سرو و همکاران، ۱۳۹۱: ۵۹). توزیع متعادل امکانات و خدمات، گامی در جهت از بین بردن عدم تعادل‌های منطقه‌ای است. زیرا هر چقدر تفاوت‌های منطقه‌ای از ابعاد مختلف بیشتر باشد، منجر به حرکت جمعیت و سرمایه به سمت قطب‌های پر جاذبه می‌گردد (خاکپور، ۱۳۸۵: ۱۳۴). به طور کلی از اوایل دهه ۱۹۹۰ که مفهوم توسعه انسانی به عنوان یکی از ملاک‌های ارزیابی توسعه یافته‌گی مطرح شد، بهبود سلامت و بهداشت جامعه که رکن اساسی این توسعه را تشکیل می‌داد به چالشی برای دولت‌ها مبدل گردید (الیاس‌پور و همکاران، ۱۳۹۰: ۲۹).

جدول (۱): پیشنهای پژوهش

ردیف	سال	نویسنده	عنوان	ناتایج تحقیق
۱	۱۳۸۶	ضرابی و همکاران	تحلیل فضایی شاخص‌های توسعه خدمات بهداشت و درمان در بین شهرستان‌های استان به لحاظ برخورداری از توسعه خدمات بهداشت و درمان مشاهده می‌شود به طوری که شهرستان خوانسار و برخوردار بالاترین و میمه در پایین‌ترین حد قرار گرفته‌اند.	
۲	۱۳۹۰	الیاس‌پور، حجازی	عنوان میزان توسعه‌یافتنگی بخش بهداشتی و درمانی شهرستان‌های اسفراین و شیروان به ترتیب با میزان درجه توسعه‌یافتنگی ۰/۵۷۷۶ و ۰/۶۵۷۳، نسبتاً توسعه‌یافته، شهرستان‌جازم با میزان درجه توسعه‌یافتنگی ۰/۷۸۵، کمتر توسعه‌یافته و شهرستان‌های فاروج و مانه و سملقان به ترتیب با میزان ۰/۰۸۰۳ و ۰/۰۶۲۵ توسعه‌یافته‌اند.	از نظر سطح نسبی توسعه‌یافتنگی شهرستان بختور با میزان توسعه‌یافتنگی ۰/۵۷۷۶ توسعه‌یافته، شهرستان‌های اسفراین و شیروان به ترتیب با میزان درجه توسعه‌یافتنگی ۰/۶۵۷۳ و ۰/۷۱۳۱، نسبتاً توسعه‌یافته، شهرستان‌جازم با میزان درجه توسعه‌یافتنگی ۰/۷۸۵، کمتر توسعه‌یافته و شهرستان‌های فاروج و مانه و سملقان به ترتیب با میزان ۰/۰۸۰۳ و ۰/۰۶۲۵ توسعه‌یافته‌اند.
۳	۱۳۹۰	زنگی‌آبادی و همکاران	تحلیل فضایی شاخص‌های توسعه خدمات بهداشت و درمان در استان کردستان	یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که شاخص‌های بهداشت و درمان در شهرستان‌های استان کردستان به صورت متوازن توزیع نشده و اختلاف فاصله‌ی بین شهرستان‌های استان از نظر توزیع خدمات بهداشتی - درمانی ملاحظه می‌شود.
۴	۱۳۹۰	زنگی‌آبادی علیزاده، و احمدیان	تحلیلی بر درجه توسعه‌یافتنگی شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی با استفاده از تکنیک AHP (TOPSIS)	در این تحقیق شهرستان‌های استان را بر اساس هشت شاخص بهداشتی - درمانی مورد بررسی قرار داده‌اند که شهرستان تبریز با توجه به اینکه مرکز اداری سیاسی استان می‌باشد از لحاظ شاخص‌های بهداشتی - درمانی در رتبه اول قرار گرفته است. در این بین شهرستان اسکو با اندک فاصله از شهرستان تبریز در مرتبه دوم واقع شده که از رتبه‌های بعدی، فاصله چشم گیری گرفته‌اند، شهرستان ملکان در این سطح بندی رتبه آخر را کسب کرده و با توجه به شاخص‌های بهداشتی - درمانی در شرایط نامناسبی نسبت به سایر شهرستان‌های استان قرار گرفته است
۵	۱۳۹۱	لطف و شبانی	ارائه مدلی تلفیقی جهت رتبه‌بندی توسعه منطقه ای مطالعه موربدی؛ بخش بهداشت و درمان استان مازندران	این مطالعه از روش سلسله مراتب فازی، تاپسیس فازی، الکترونیک، کپ‌لند استفاده شده است. نتایج نهایی حاکی از این است که شهرستان‌های بابل، آمل و ساری در رتبه‌های نخست و شهرستان‌های سوادکوه، فردیون کنار و رامسر در رتبه‌های آخر قرار دارند
۶	۱۳۹۲	موسی-و همکاران	سطح‌بندی شهرستان‌های استان کرمانشاه در بهره‌مندی از شاخص‌های ساختاری سلامت با استفاده از الگوی اسکالوگرام	شکاف زیادی از نظر بهره‌مندی از شاخص‌های ساختار بهداشت و درمان در بین شهرستان‌های استان وجود دارد شهرستان کرمشاه و جوانرود با ۰/۸۱ امتیاز، بیشترین و شهرستان سریل ذهاب با ۰/۳۹ امتیاز، کمترین میزان بهره‌مندی از این شاخص را به خود اختصاص دادند.
۷	۱۳۹۳	جهفری و همکاران	سنجش میزان توسعه‌یافتنگی بخش بهداشتی و درمانی شهرستان‌های استان زنجان به روش تاکسونومی عددی در سال ۱۳۹۰	یافته تحقیق نشان می‌دهد که از نظر سطح توسعه‌یافتنگی در بخش بهداشت و درمان، شهرستان با میزان درجه توسعه‌یافتنگی ۰/۶۵۴۲ نسبتاً توسعه‌یافته، شهرستان‌های ماهنشان، طارم و ابهر به ترتیب با میزان درجه توسعه‌یافتنگی ۰/۷۷۳ و ۰/۷۵۳۲ کمتر توسعه‌یافته و شهرستان خدابنده با میزان درجه توسعه‌یافتنگی ۰/۹۸۰۱ شهرستان توسعه‌یافته استان می‌باشد. در این بررسی شهرستان‌های خرمده و ایجرود به عنوان مناطق ناهمگن شناخته و حذف گردیدند و نتیجه گیری نشان می‌دهد از نظر برخورداری از شاخص‌های بهداشتی و درمانی همسان نبوده و اختلاف زیادی با یکدیگر دارند.
۸	۱۳۹۳	صیدایی و همکاران	تحلیلی بر وضعیت شاخص‌های درمانی در شهرستان‌های استان کرمانشاه با بهره گیری از مدل‌های AHP، TOPSIS و تحلیل خوشای	نتایج نشان می‌دهد هیچ یک از شهرستان‌های استان کرمانشاه به لحاظ برخورداری از شاخص‌های بهداشتی درمانی، در سطح توسعه قرار ندارند. همچنین شهرستان قصر شیرین و ثلاث بایجانی به ترتیب با امتیاز ۰/۷۸۱ و ۰/۹۱ برخوردارترین و محروم‌ترین شهرستان استان به لحاظ برخورداری از شاخص‌های بهداشتی درمانی هستند.

منبع: مطالعات نگارندگان

مبانی نظری پژوهش

رشد و پیشرفت نیز مطرح شده و بعضاً به جای یکدیگر به کار می‌رونند. رشد به معنی افزایش کمی است و اغلب در مباحث اقتصادی و افزایش مصرف موارد به کار می‌رود. اما توسعه به معنی افزایش کیفی و به فعل در آوردن یک توان بالقوه می‌باشد (frazier, 1997:p184). ریشه‌های شکل‌گیری توسعه به سخنرانی مشهور تروم من رئیس جمهور آمریکا در سال ۱۹۴۹ بر می‌گردد. به لحاظ تاریخی چندین عامل همسو سبب شد تا توسعه به عنوان پروژه جهانی مطرح شود (سلطانی و آمده(Cowen:1996). توسعه در مفهوم عام خود از قوه به فعل در آوردن توانمندی‌های افراد جامعه و امری پویا و درونزا تعریف شده است (هنری پاول: ۱۳۷۴). در واقع هدف از توسعه، بهبود مدام شرایط زندگی آحاد جامعه، آزادی، مشارکت آزادانه و توزیع عادلانه منافع و امکانات است (Attfield & wilkins, 1992:94).

را به دو زیر نظام مرکز و پیرامون تقسیم نمود. او رابطه بین این دو نظام را رابطه‌ای استعماری دانست که قطبی شدن در مرکز و حاشیه‌ای شدن در پیرامون را به دنبال دارد (اجلالی، ۱۳۷۳: ۴۶).

نامداریان، ۱۳۹۰: ۸۰). یکی بازسازی‌های پس از جنگ جهانی دوم و دیگری جنگ جهانی دوم و گفتمان آزادی خواهی و دموکراسی آن در برابر فاشیسم بود که توجیه فکری را برای استعمار تضعیف می‌کرد (سرو و همکاران، ۱۳۹۱: ۶۰).

روش‌شناسی تحقیق

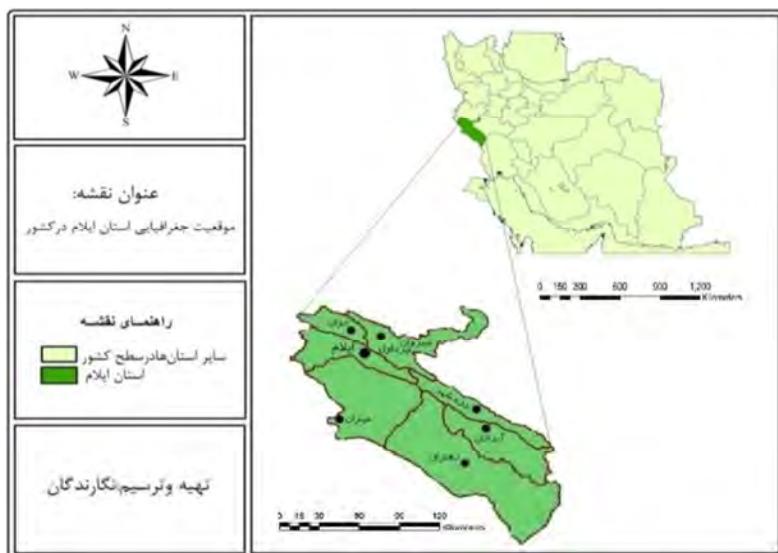
روش بررسی این پژوهش مبتنی بر رویکرد توصیفی- تحلیلی است، و روش گردآوری داده‌ها به صورت اسنادی است. داده‌های مورد نیاز از سرشماری‌های عمومی نفوس و مسکن و سالنامه آماری سال ۱۳۹۰ بدست آمده است. جامعه آماری آن شهرستان‌های استان ایلام می‌باشد در این خصوص تعداد ۱۵ زیر شاخص در بخش بهداشتی - درمانی جمع‌آوری شده و با استفاده از مدل آنتروپی شانون وزن‌دهی شده‌اند و با مدل‌های الکتر، تاپسیس، saw و کپلند تجزیه و تحلیل قرار گرفته‌اند و رتبه و درجه توسعه‌یافته‌گی آن‌ها مشخص گردید.

هیرشمن و میردال، جزء اولین کسانی بودند که مفاهیم فضایی توسعه را شناختند و از این طریق برای ایجاد پیوند میان مدل‌های رشد اقتصادی و نظریه رشد منطقه‌ای، اقدام کردند (میردال، ۱: ۲۲) که پرو، آن را قطب رشد می‌نامد (۲۳: ۴۱)، مهندسین مشاور DHV از هلند). در حقیقت نظریات توسعه ناحیه‌ای به طور عموم بعد از جنگ جهانی دوم به عنوان نگرش‌هایی برای برقرار کردن عدالت اقتصادی و اجتماعی، توزیع بهینه و کاراتر منابع و امکانات و رفاه و ثروت، رشد متوازن تر نواحی و کاهش نابرابری‌های ناحیه‌ای مطرح گردید (موسوی، ۱۳۸۲). مثلاً: پرو نظریه قطب رشد برای رشد نواحی کمتر توسعه یافته مطرح کرد از این لحاظ که می‌توان توسعه را از طریق دستیابی به صرفه‌های تجمع (کاهش هزینه‌های ناشی از عواملی که در مقایسه با بنگاه، خارجی محسوب می‌شوند ولی در قیاس با فضای قطبی داخلی‌اند) افزایش داد (پاپلی- یزدی، رجبی سناجردی، ۱۳۸۲: ۴۷) در این راهبرد به شهرها اولویت داده می‌شود، تا توسعه اجتماعی - اقتصادی شهرها موجب توسعه اجتماعی - اقتصادی روستاهای شود و شهرها طی ساز و کار مرسوم به «گسترش»، تولید کشاورزی نواحی مجاور خود را تحرک بخشنده. تئوری دیگری که بر پایه نابرابری‌های منطقه‌ای استوار است، تئوری دوگانگی منطقه‌ای میردال است.

این تئوری بر وجود دوگانگی و نابرابری بین بخش‌ها و مناطق کشورهای در حال توسعه و همچنین روند فزاینده این دوگانگی و نابرابری تأکید دارد (غلام‌رضایی، ۱۳۸۳: ۲۷-۲۸). نظریه مرکز- پیرامون نیز بر اساس تحقیقات فریدمن، در آمریکای جنوبی صورت گرفت این مدل، نظام فضایی کشور

محدوده‌ی مورد مطالعه

استان ایلام با ۲۰۱۳۸ کیلومتر مربع، حدود ۱/۲ درصد مساحت کل کشور را تشکیل می‌دهد این استان در غرب سلسله جبال زاگرس بین ۳۲ درجه و دقیقه ۰۳ تا ۳۴ درجه و ۰۲ دقیقه عرض شمالی از خط استوا و ۴۵ درجه و ۴۰ دقیقه تا ۴۸ درجه و ۰۳ دقیقه طول شرقی از نصف‌النهار گرینویچ در گوشه غربی کشور واقع شده است. این استان از جنوب با استان خوزستان، از شرق با استان لرستان و از شمال با استان کرمانشاه همسایه است و از سمت غرب دارای ۴۲۵ کیلومتر مرز مشترک با کشور عراق می‌باشد. استان ایلام دارای ۸ شهرستان، ۲۰ بخش، ۲۱ شهر، ۴۰ دهستان و ۶۳۰ آبادی دارای سکنه است (مرکز آمار ایران: ۱۳۹۰) شکل ۱.

شکل (۱): موقعیت استان ایلام کشور

همکاران، ۱۳۸۹: ۶۹). بر این اساس در این تحقیق، ۱۵ زیر

شاخص‌های توسعه، عمدۀ ترین معیار برای هدف‌گذاری، برنامه
شاخص در بخش بهداشتی - درمانی به شرح ذیل می‌باشند:

ریزی و ارزشیابی طرح‌های توسعه به شمار می‌آیند. با بهره (شکل، ۲).

گیری از این معیارها می‌توان میزان پیشرفت و یا تأثیر طرح‌ها و
پروژه‌ها را در رسیدن به اهداف ارزیابی نمود (کلانتری و

شاخص مورد استفاده در تحقیق

۱. تعداد تخت به ازای هر ۱۰۰۰ نفر جمعیت شهرستان،
۲. تعداد داروخانه به ازای هر ۱۰۰۰ نفر جمعیت شهرستان،
۳. تعداد آزمایشگاه به ازای هر ۱۰۰۰ نفر جمعیت شهرستان،
۴. تعداد بهورز به ازای ۱۰۰۰ نفر جمعیت شهرستان،
۵. تعداد پرستار به ازای ۱۰۰۰ نفر جمعیت شهرستان،
۶. تعداد ماما به ازای ۱۰۰۰ نفر جمعیت شهرستان،
۷. تعداد ذنایپزشک به ازای هر ۱۰۰۰ نفر جمعیت شهرستان،
۸. تعداد خانه بهداشت فعال روستایی به ازای ۱۰۰۰ نفر جمعیت روستا،
۹. تعداد پزشک عمومی به ازای هر ۱۰۰۰ نفر جمعیت شهرستان،
۱۰. تعداد پزشک متخصص به ازای هر ۱۰۰۰ نفر جمعیت شهرستان،
۱۱. تعداد مراکز بهداشتی به ازای هر ۱۰۰۰ نفر جمعیت شهرستان،
۱۲. تعداد مرکز پرتو نگاری به ازای هر ۱۰۰۰ نفر جمعیت شهرستان
۱۳. تعداد بهیار به ازای هر ۱۰۰۰ نفر جمعیت شهرستان،
۱۴. روستاهای تحت پوشش خانه بهداشت، به ازای ۱۰۰۰ نفر جمعیت روستا،
۱۵. تعداد داروساز به ازای هر ۱۰۰۰ نفر جمعیت شهرستان،

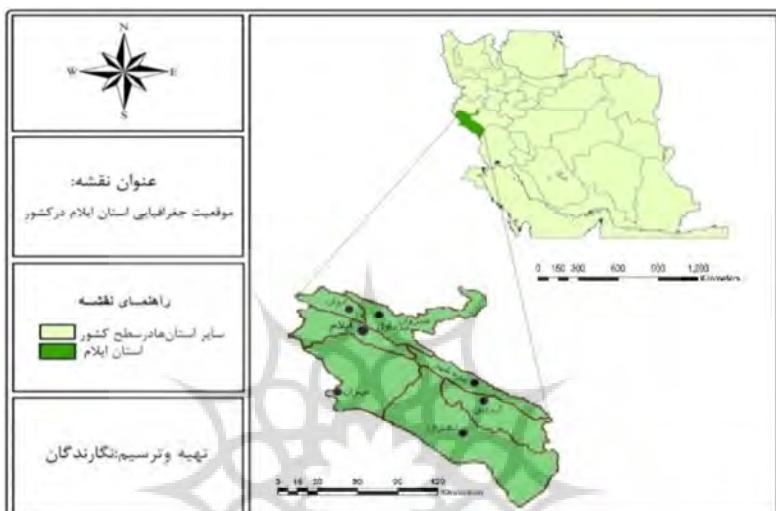
شاخص بهداشتی -
درمانی

شکل (۲): متغیرهای تحقیق، منبع: نگارنده

از شرق با استان لرستان و از شمال با استان کرمانشاه همسایه است و از سمت غرب دارای ۴۲۵ کیلومتر مرز مشترک با کشور عراق می‌باشد. استان ایلام دارای ۸ شهرستان، ۲۰ بخش، ۲۱ شهر، ۴۰ دهستان و ۶۳۰ آبادی دارای سکنه است (مرکز آمار ایران: ۱۳۹۰).

محدوده‌ی مورد مطالعه

استان ایلام با ۲۰۱۳۸ کیلومتر مربع، حدود ۱/۲ درصد مساحت کل کشور را تشکیل می‌دهد این استان در غرب سلسله جبال زاگرس بین ۳۲ درجه و دقیقه ۰۳ تا ۳۴ درجه و ۰۲ دقیقه عرض شمالی از خط استوا و ۴۵ درجه و ۴۰ دقیقه تا ۴۸ درجه و ۰۳ دقیقه طول شرقی از نصف‌النهار گرینویچ در گوش غربی کشور واقع شده است. این استان از جنوب با استان خوزستان،

شکل (۳): موقعیت استان ایلام کشور

$$w_j = \frac{d_j}{\sum_{j=1}^n d_j}$$

۱.۵ اگر تصمیم‌گیرنده از قبل وزن ذهنی مشخص مثل j را

برای شاخص در نظر گرفته باشد، وزن تعديل شده برابر است با:

$$W_j = \frac{\lambda_j w_j}{\sum_{j=1}^n \lambda_j w_j}$$

ELECTRE

مدل ELECTRE در اوخر دهه ۱۹۸۰ مطرح شد. در این روش کلیه گزینه‌های با استفاده از مقایسات «غیر رتبه‌ای» مورد ارزیابی قرار می‌گیرند. کلیه مراحل آن بر مبنای یک مجموعه هماهنگ و یک مجموعه ناهماهنگ پایه‌ریزی می‌شوند مراحل آن:

شرح مدل‌های تحقیق:

روش آنتروپی:

یکی از روش‌های معمول برای تعیین وزن یا میزان اهمیت شاخص‌ها است. در سال ۱۹۷۵ توسط شانون و ویور^۱ ارائه شده است. (عطایی: ۱۳۸۹، ۵۵-۵۶).

۱. تعیین p_{ij}

$$p_{ij} = \frac{x_{ij}}{\sum_{i=1}^m x_{ij}}$$

۲. تعیین آنتروپی هر شاخص (E_j)

$$E_j = -\frac{1}{\ln(m)} \sum_{i=1}^m P_{ij} \ln(P_{ij})$$

۳. تعیین عدم اطمینان یا درجه انحراف هر شاخص (d_i):

$$d_i = 1 - E_j$$

۴. تعیین وزن هر شاخص (w_j):

$$g_{k,l} = \begin{cases} 1 & \text{گرای NI}_{k,l} \geq \bar{NI} \\ 0 & \text{گرای NI}_{k,l} > \bar{NI} \end{cases}$$

۸- مشخص کردن ماتریس کلی و موثر، ناهمانگ موثر (G) به دست می آید:

$$h_{k,l} = f_{k,l} g_{k,l}$$

۹- حذف گزینه های کم جاذبه (احمد پور و همکاران: ۲۱-۱۷: ۱۳۸۸).

$$\begin{array}{ll} f_{k,l}=1 & \text{برای حداقل یک} \\ f_{k,l}=0 & \text{برای کلیه آها، اگر} \end{array}$$

تپسیس

۱. تبدیل ماتریس تصمیم گیری موجود به ماتریس «افق مقیاس» با استفاده از فرمول:

$$n_{ij} = \frac{r_{ij}}{\sqrt{\sum_{i=1}^m r_{ij}^2}}$$

۲. ایجاد ماتریس «افق مقیاس موزون»

$$V = N_D \times W_{n \times n} = \begin{vmatrix} V_{11}, \dots, V_{1j}, \dots, V_{1n} \\ V_{m1}, \dots, V_{nj}, \dots, V_{nm} \end{vmatrix}$$

W = {w₁, w₂, ...} ≈ (DM) (مفروض از

۳. مشخص کردن راه حل ایدهآل و راه حل ایدهآل منفی:

$$\begin{aligned} A^+ &= \{(\max v_{ij} | j \in J), (\min v_{ij} | j \in J') | i = 1, 2, \dots, m\} \\ &= \{V_1^+, V_2^+, \dots, V_j^+, \dots, V_n^+\} \end{aligned}$$

۴. گزینه ایدهآل منفی = {(\min v_{ij} | j \in J), (\max v_{ij} | j \in J') | i = 1, 2, \dots, m}

$$= \{V_1^-, V_2^-, \dots, V_j^-, \dots, V_n^-\}$$

۵. محاسبه اندازه جدایی (فاصله)

$$d_{i+} = \left\{ \sum_{j=1}^n (V_{ij} - V_j^-)^2 \right\}^{0.5}; i = 1, 2, \dots, m$$

$$d_{i-} = \left\{ \sum_{j=1}^n (V_{ij} - V_j^+)^2 \right\}^{0.5}; i = 1, 2, \dots, m$$

۶. محاسبه نزدیکی نسبی A_i به راه حل ایدهآل این نزدیکی بدین صورت تعریف می شود:

$$c_{1_{i+}} = \frac{d_{i+}}{d_{i+} + d_{i-}}; 0 \leq c_{1_{i+}} \leq 1; i = 1, 2, \dots, m$$

ملاحظه می شود که چنانچه A_i = A⁺ شود، آنگاه 0

است و خواهیم داشت:

c_{1_{i+}} = 1 و در صورتی که A₁ = A⁻، آنگاه

c_{1_{i+}} = 0 و d_i = 0 خواهد شد. بنابراین هر اندازه

۱- تبدیل ماتریس تصمیم گیری موجود به یک ماتریس بی مقیاس شده با استفاده از فرمول:

$$N_{ij} = \frac{r_{ij}}{\sqrt{\sum_{i=1}^m r_{ij}^2}}$$

۲- در این مرحله با استفاده از بردار معلوم W و رابطه زیر، ماتریس بی مقیاس وزین (V) را به دست می آوریم:

$$V = N_D^{w_n} \times n$$

۳- مشخص نمودن مجموعه هماهنگی و مجموعه ناهمانگی برای زوج از گزینه های.

- اگر شاخص مورد نظر دارای جنبه مثبت باشد داریم:

$$S_{k,l} = \{j | v_{kj} \geq v_{lj}\}, j = 1, \dots, m$$

منفی باشد اگر شاخص دارای جنبه

$$S_{k,l} = \{j | v_{kj} \leq v_{lj}\}, j = 1, \dots, m$$

مجموعه ناهمانگ D_{k,l} نیز شامل شاخص هایی است که در آنها، گزینه های A_k نسبت به گزینه های A_l مطلوبیت کمتری داشته باشد، یعنی:

- برای شاخص های مثبت:

$$D_{k,l} = \{j | v_{kj} < v_{lj}\}, j = 1, \dots, m$$

- برای شاخص های منفی داریم:

$$D_{k,l} = \{j | v_{kj} > v_{lj}\}, j = 1, \dots, m$$

۴- محاسبه ماتریس هماهنگی.

$$I_{kl} = \sum_{j \in S_{k,l}} W_j, \quad \sum_{j=1}^n W_j = 1$$

۵- محاسبه ماتریس ناهمانگی. بدین قرار:

$$NI_{k,l} = \frac{\max |v_{kj} - v_{lj}|}{\max |v_{kj} - v_{lj}|}, \quad j \in D_{k,l}$$

۶- مشخص نمودن ماتریس هماهنگ موثر.

$$\bar{I} = \sum_{k=1}^m \sum_{l=1}^m I_{k,l} / m(m-1)$$

بر اساس \bar{I} (حد آستانه)، یک ماتریس بولین F (با عناصر صفر

و یک) تشکیل می دهیم به گونه ای که:

$$f_{k,l} = 1 \text{ اگر } I_{k,l} \geq \bar{I}$$

$$f_{k,l} = 0 \text{ اگر } I_{k,l} < \bar{I}$$

۷- مشخص نمودن ماتریس ناهمانگ موثر.

$$\bar{NI} = \sum_{k=1}^m \sum_{l=1}^m NI_{k,l} / m(m-1)$$

سپس یک ماتریس بولین G (معروف به ماتریس ناهمانگ

موثر) تشکیل می دهیم به گونه ای که:

سطر و ستون مشخص رتبه دست آورده و بر اساس اختلاف بزرگ‌ترین به کوچکترین مرتب کرده است (احمدپور و همکاران، ۱۳۸۸: ۲۲).

گزینه A_i راه حل ایده‌آل (A^+) نزدیک‌تر باشد، ارزش c_{1i} به واحد نزدیک‌تر خواهد بود.

۶. رتبه‌بندی گزینه‌ها (زیاری و همکاران، ۱۳۸۹: ۲۵)

¹SAW

این روش در سال ۱۹۸۱ توسط هوانگ و یون^۲ ارائه شده است (عطایی: ۱۳۸۹، ۶۱)

۱. تشکیل ماتریس تصمیم

$$X = \begin{bmatrix} X_{11} & \cdots & X_{1n} \\ \vdots & \cdots & \vdots \\ X_{m1} & \cdots & X_{mn} \end{bmatrix}$$

۲. بی مقیاس کردن ماتریس تصمیم

برای بی مقیاس کردن معیارهای مثبت و منفی به ترتیب از روابط زیر استفاده می‌شود:

$$r_{ij} = \frac{x_{ij}}{\max_i\{x_{ij}\}}$$

$$r_{ij} = \frac{\frac{1}{x_{ij}}}{\max_i\{\frac{1}{x_{ij}}\}} = \frac{\min_i\{x_{ij}\}}{x_{ij}}$$

۳. تعیین وزن بردار معیارها

۴. انتخاب گزینه‌ی برتر

$$A^* = \{A_i | \max_i \sum_j^m w_j r_{ij}\}$$

کپلند^۳

این روش بر اساس ماتریس مقایسه‌ی زوجی بنا شده است. در این روش نه تنها تعداد بردگاه بلکه تعداد ساخت‌ها را هم برای هر گزینه محاسبه می‌کند. در روش Copeland ماتریس زوجی مقایسه‌ای بر اساس تعداد گزینه‌ها شکل می‌گیرد و در این مرحله دو به دو گزینه‌ها از لحاظ رتبه کسب شده باهم مقایسه می‌شوند. اگر از لحاظ برد دارای ارجحت بود، در حالت بود در درایه زوجی مقایسه‌ای m گذشته می‌شود و اگر عکس این تعداد m در ستون جمع شده در این مرحله اختلاف مجموع سطر و ستون نوشته می‌شود. در این مرحله اختلاف مجموع

¹ -Simple Additive Weighting

² Huang Vyvn

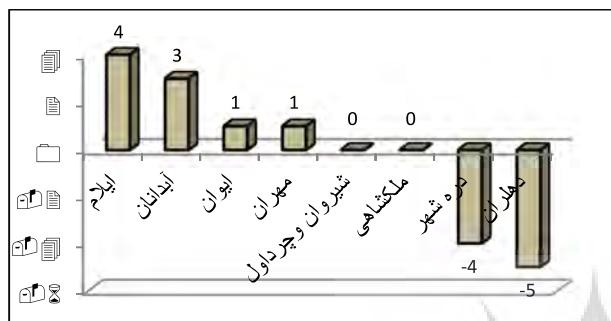
³- Copeland

جدول (۲): وزن نهایی حاصل از آنروپی شانون

وزنک عمومی	وزنک منفی	دارخانه	آرامشگاه	دنا آبروک	نهضه بیمارستانی	پرتوکار	داری	بیمار	ت	بازر	ب	بکار	بجهود	دوستی	دوستی	نفی	نفی	وزن
۰/۰۷۶	۰/۰۶۱	۰/۰۷۴	۰/۰۷۶	۰/۰۶۹	۰/۰۶۲	۰/۰۷۷	۰/۰۰۰	۰/۰۶۸	۰/۰۷۶	۰/۰۷۲	۰/۰۵۳	۰/۰۷۹	۰/۰۷۹	۰/۰۷۷	۰/۰۷۷	۰/۰۷۷	۰/۰۷۷	

منبع: محاسبات نگارندگان

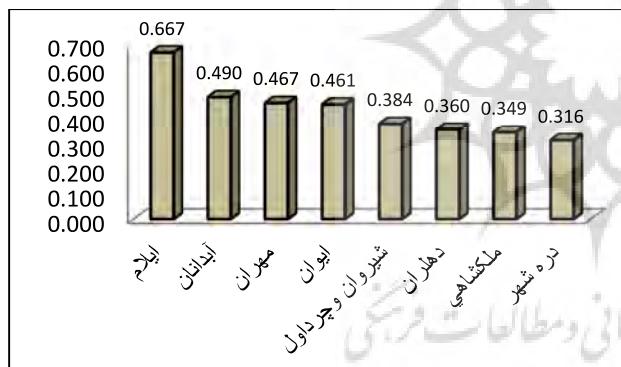
جدول (۳): رتبه‌بندی شهرستان‌ها با استفاده از مدل الکتر

شکل (۳): درجه توسعه شهرستان‌های بر اساس نتایج مدل الکتر

منبع: محاسبات نگارندگان

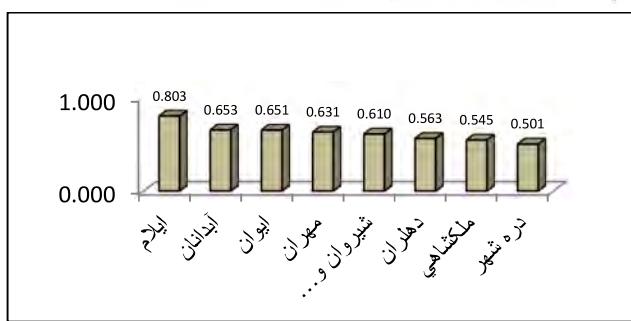
جدول (۴): رتبه‌بندی شهرستان‌ها با استفاده از مدل تاپسیس

شکل (۴): درجه توسعه شهرستان‌های بر اساس نتایج مدل تاپسیس

منبع: محاسبات نگارندگان

جدول (۵): رتبه‌بندی شهرستان‌ها با استفاده از مدل saw

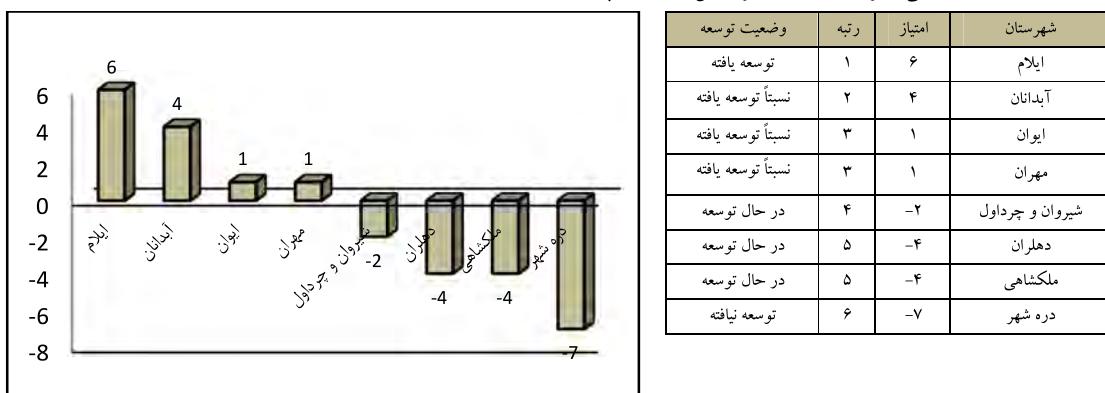

شکل (۵): درجه توسعه شهرستان‌های بر اساس مدل saw

منبع: محاسبات نگارندگان

نتایج حاصل از (جدول ۵ و شکل ۵) نشان می‌دهد شهرستان‌های ایلام، آبدانان، ایوان، مهران، شیروان و چرداول، دهلران، ملکشاهی و دره‌شهر به ترتیب رتبه‌های اول تا هشتم را به خود اختصاص داده‌اند.

جدول (۶): رتبه‌بندی نهایی شهرستان‌های استان بر اساس تکنیک کپلند

شکل (۶): درجه توسعه شهرستان‌های بر اساس نتایج مدل تکنیک کپلند

مأخذ: محاسبات نگارندگان

مهران در رتبه سوم و شهرستان‌های شیروان و چرداول و ملکشاهی در رتبه چهارم شهرستان دره شهر در رتبه پنجم و شهرستان دهلران در رتبه ششم در مدل تاپسیس شهرستان‌های ایلام، آبدانان، مهران، ایوان، دهلران شیروان و چرداول، ملکشاهی و دره‌شهر به ترتیب رتبه‌های اول تا هشتم اما در مدل saw شهرستان‌های ایلام، آبدانان، ایوان، مهران، شیروان و چرداول، دهلران، ملکشاهی و دره‌شهر به ترتیب رتبه‌های اول تا هشتم را به خود اختصاص داده‌اند با توجه به نتایج مدل‌ها

مشخص شد در بعضی موارد رتبه‌ی شهرستان‌ها در مدل‌های تفاوت داشت که از روش کپلند برای ادغام روش‌ها و رسیدن به یک اجماع کلی استفاده شد. بر اساس این روش به ترتیب شهرستان ایلام در رتبه‌ی اول و توسعه‌یافته، و شهرستان‌های آبدانان در رتبه دو، ایوان و مهران در رتبه سوم و نسبتاً توسعه‌یافته و شهرستان‌های شیروان و چرداول در رتبه پنجم و در حال توسعه، دو شهرستان دهلران و ملکشاهی در رتبه ششم و در حال توسعه و شهرستان دره‌شهر در رتبه آخر و توسعه‌نیافته می‌باشد.

نتیجه‌گیری

نتایج (جدول ۶ و شکل ۶) نشان می‌دهد شهرستان ایلام در رتبه اول و توسعه‌یافته، شهرستان آبدانان در رتبه دوم و نسبتاً توسعه‌یافته، شهرستان‌های ایوان و مهران در رتبه سوم و نسبتاً توسعه‌یافته، شهرستان شیروان و چرداول در رتبه چهارم و در حال توسعه، دو شهرستان دهلران و ملکشاهی در رتبه پنجم و در حال توسعه و شهرستان دره‌شهر در رتبه آخر و توسعه‌نیافته می‌باشد.

به منظور اتخاذ تصمیمات برای توسعه مناطق، برنامه‌ریزان نخست باید وضع موجود مناطق را از نظر سطح توسعه بررسی و تحلیل نمایند و سپس با شناسایی مناطق محروم و آسیب پذیر نسبت به رفع نیازمندی‌ها و ارتقاء کیفیت زندگی آن‌ها برنامه‌های و اقدامات لازم صورت پذیرد. هدف پژوهش حاضر رتبه‌بندی شهرستان‌های استان ایلام از لحاظ شاخص بهداشتی - درمانی می‌باشد روش پژوهش توصیفی - تحلیلی بوده و داده‌های مورد نیاز از سالنامه‌ی آماری و سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۹۰ استان ایلام جمع‌آوری شده‌اند که با آنژوپی شانون وزن‌دهی و با استفاده از مدل‌های الکتر، تاپسیس و saw مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته‌اند، در مدل الکتر شهرستان‌های ایلام، آبدانان در رتبه‌های اول و دوم، دو شهرستان ایوان و

تکنیک TOPSIS، نشریه نگرش نو در جغرافیای انسانی، شماره ۱۳، صص ۸۴-۶۹.

۹. زنگی‌آبادی، علی؛ امیر عضدی، طوبی و پریزادی، طاهر (۱۳۹۱)، تحلیل شاخص‌های توسعه خدمات بهداشت و درمان در استان کردستان، فصلنامه انجمن جغرافیای ایران، سال دهم، شماره ۲۱، صص ۲۱۵-۱۹۹.

۱۰. زیاری، کرامت‌الله؛ زنجیرچی، سید محمود؛ سرخ کمال، کبری (۱۳۸۹) بررسی و رتبه‌بندی درجه توسعه‌یافته‌گی شهرستان‌های خراسان رضوی با استفاده از تکنیک تاپسیس، پژوهش‌های جغرافیای انسانی، شماره ۷۲، صص ۳۰-۱۷.

۱۱. سالنامه آماری سال ۱۳۹۰، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان ایلام

۱۲. سرو، رحیم، رشیدی، اصغر و حصاری، ابراهیم، (۱۳۹۱)، سنجش میزان توسعه‌یافته‌گی ساختارهای اقتصادی-اجتماعی شهرهای استان آذربایجان شرقی، جغرافیا (فصلنامه علمی - پژوهشی انجمن جغرافیایی ایران) دوره جدید، سال دهم، شماره ۳۵. صص ۸۲-۵۷.

۱۳. سلطانی، علی، نامداران، احمدعلی، (۱۳۹۰)، تحلیل نقش فضاهای شهری در دستیابی به توسعه پایدار شهرها، تبیین پارادایم ارتباط، فصلنامه علمی-پژوهشی باغ نظر مرکز پژوهشی هنر معماری و شهرسازی نظر، شماره هجدهم، سال هشتم، صص ۷۵-۸۴.

۱۴. صیدایی، سید اسکندر؛ جمینی، داود و جمشیدی، علیرضا (۱۳۹۳)، تحلیلی بر وضعیت شاخص‌های درمانی در شهرستان‌های استان کرمانشاه با بهره‌گیری از مدل‌های AHP، TOPSIS و تحلیل خوشای، مجله علمی پژوهشی برنامه‌ریزی فضایی (جغرافیا)، سال چهارم، شماره اول، صص ۶۴-۴۳.

۱۵. ضرابی، اصغر؛ محمدی، جمال و رخشانی نسب، حمید رضا (۱۳۸۶)، تحلیل فضایی شاخص‌های توسعه بهداشت و درمان، نشریه رفاه اجتماعی، شماره ۲۷، صص ۲۳۴-۲۱۳.

۱۶. عطایی، محمد ۳۸۹، تصمیم‌گیری چند معیاره، شاهرود، دانشگاه صنعتی شاهروд، چاپ اول.

۱۷. غلام‌رضایی، داود، (۱۳۸۳)، (طراحی مدل ریاضی DEA فازی برای رتبه‌بندی استان‌های کشور) با به کارگیری شاخص‌های توسعه انسانی، پایان‌نامه کارشناسی مدیریت صنعتی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس.

ایوان در مرزهای و حاشیه استان هستند در رتبه‌های بالای توسعه و بالعکس شهرستان ملکشاهی که در مرکز استان قرار دارد ولی در سطوح پایین توسعه جای دارد، بنابراین در این استان الگوی مرکز-پیرامون حاکمیت ندارد. پس فرضیه دوم (الگوی فضایی توسعه ناحیه‌ای در استان ایلام مرکز-پیرامون است) رد می‌شود.

منابع

۱. اجلالی، پرویز، تحلیل منطقه‌ای و سطح‌بندی سکونتگاه‌ها، مرکز مدارک اقتصادی و اجتماعی، انتشارات سازمان برنامه و بودجه، تهران، ۱۳۷۳.
۲. احمدپور، احمد؛ اکبرپور شیرازی، محسن و رضوی امیری، زهراء، ۸۸، استفاده از مدل‌های تصمیم‌گیری چند شاخصه‌ای در انتخاب سهام (شرکت‌های دارویی پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران)، فصلنامه بورس اوراق بهادر شماره ۵، صص ۳۸-۵.
۳. الیاس‌پور، بهنام؛ الیاس‌پور، داریوش و حجازی، علی، (۱۳۹۰)، میزان توسعه‌یافته‌گی بخش بهداشتی و درمانی شهرستان‌های استان خراسان شمالی به روش تاکسونومی عددی در سال ۱۳۸۵ «مجله دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی»، شماره ۱، صص ۲۸-۲۳.
۴. پاپلی‌یزدی، محمد حسین و رجبی سناجردی، حسین، (۱۳۸۹)، نظریه‌های شهر و پیرامون، چاپ چهارم، تهران، سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت).
۵. جعفری، محمد؛ سیفی، حسن و جعفری، علی (۹۳)، سنجش میزان توسعه‌یافته‌گی بخش بهداشتی و درمانی شهرستان‌های استان زنجان به روش تاکسونومی عددی در سال ۱۳۹۰، فصلنامه مدیریت بهداشت و درمان، دوره ۴، شماره ۱ و ۲، صص ۶۹-۶۱.
۶. خاکپور، براعلی (۱۳۸۵)، سنجش میزان توسعه‌یافته‌گی دهستان‌های شهرستان شیروان به منظور برنامه‌ریزی ناحیه‌ای، مجله جغرافیا و توسعه ناحیه‌ای، شماره هفتم، صص ۱۴۵-۱۳۳.
۷. رضایی، افسانه (۱۳۸۶)، بررسی تطبیقی روش‌های سنتی و نوین در برآورد ضرایب داده سtantه استان لرستان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی.
۸. زنگی‌آبادی؛ علی‌زاده، جابر و احمدیان، مهدی (۱۳۹۰)، تحلیلی بر توسعه‌یافته‌گی شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی با استفاده از

۲۴. ولی‌نژاد تر کمانی، رضا؛ اصغر بانوئی، علی و جلوه‌داری ممقانی، محمد (۱۳۹۰)، ارزیابی پیوندهای بین بخشی با استفاده از روش بردار ویژه (مطالعه موردی: استان تهران)، فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی (رشد و توسعه پایدار) - سال سیزدهم، شماره دوم، صص ۵۹-۳۷.
۲۵. Attfield, Robin, Wilkins, Barry(1992) :International Justice and the Third World: London,Routledge.
۲۶. Dupont, V. (2007) , "Do Geographical Agglomeration, Growthand Equity Conflict?" Regional Science, Vol. 86, No. 2 (June).
۲۷. Frazier, J.G, Sustainable Development : Modern elixir or Sackdress ? Enviromental conservation, pp182-193, 1997.
۲۸. M.P. Cowen, W.Shenton, Doctorines of Development , Routledge,1996.
۲۹. Sharbatoghlie, A. (1991) , "Urbanization and RegionalDisparities in Post-Revolutionary Iran", Boulder: WestviewPress.
۳۰. Shankar, R. & A. Shah (2003) , "Bridging the Economic Dividewithin Countries: A Scorecard on the Performance of RegionalPolicies in Reducing Regional Income Disparities", WorldDevelopment, Vol. 31, No.8, Pp: 1421-1441.
۱۸. کلانتری، خلیل، ۱۳۸۰، برنامه‌ریزی و توسعه منطقه‌ای (تئوری ها و تکنیک‌ها)، چاپ اول، تهران، انتشارات خوشبین، صص ۸۳-۸۵.
۱۹. لطفی، صدیق و شعبانی، مرتضی (۱۳۹۱)، ارائه مدلی تلفیقی جهت رتبه‌بندی توسعه منطقه‌ای مطالعه موردی: بخش بهداشت و درمان استان مازندران، نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی سال سیزدهم، شماره ۲۸، صص ۳۰-۷.
۲۰. مهندسین مشاور HDV از هلند، رهنمودهایی در برنامه‌ریزی مراکز روستایی، مترجمان سید جواد میر ناصر اوکتایی و محمد گچیان، انتشارات مرکز تحقیقات و بررسی مسائل روستایی، تهران، ۱۳۷۱.
۲۱. موسوی، سید میثم؛ سیدین، سید حسام؛ آرین خصال، آیدین؛ صادقی‌فر، جمیل؛ آرمون، بهرام؛ صفری، یحیی و جویانی، یاسر (۱۳۹۲)، سطح بندی شهرستان‌های استان کرمانشاه در بهره‌مندی از شاخص‌های ساختاری سلامت با استفاده از الگوی اسکالوگرام، مدیریت ارتقای سلامت دوره ۲ شماره ۲، صص ۱۵-۷.
۲۲. موسوی، میر نجف، ۱۳۸۲، سنجش درجه توسعه‌یافتگی نواحی ایران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، رشته جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشکده جغرافیا، دانشگاه بزد.
۲۳. هنری پاول، مارک، ۱۳۷۴، فخر پیشرفت توسعه، ترجمه مسعود محمدی، تهران، دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی، ص ۷۷.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرستال جامع علوم انسانی